

Det är något speciellt med böcker.

Min kära väninna, som vid det här laget är 91 år gammal, har alltid omgivit sig med böcker, bokhyllorna följer henne när hon flyttar och där ligger alltid en stor trave olästa böcker på ett bord vid sängen, trots att hon inte längre ser att läsa.

Själv är jag lite kaxig: äsch, inte måste man ha

böcker, det går ju alldeles utmärkt att läsa i e-bokläsaren, tänk så praktiskt det är, man kan ladda ner massor och ändå bara ha med sig en liten tunn platta som inte väger någonting. Min väninna tittar strängt på mig; ”du förstår inte det här, man måste kunna känna doften, bläddra mellan sidorna, markera, notera, känna in i varje sida, med hela kroppen”.

Jag förstår inte vad som är så viktigt. En e-bokläsare tar ingen plats och ger mig precis samma läsupplevelse som en bok.

Men nej, så är det inte.

Vi gjorde ett besök på Verner von Heidenstams Övralid. Den duktiga guiden förde oss igenom rum efter rum, plötsligt stod vi i biblioteket. Jag blev helt tagen. Förlamad. Här ville jag gå in. Det var färgerna, atmosfären, alla böckerna, ljuset som föll in från fönstren och stolarna där Verner von Heidenstam och hans hustru satt när hon läste högt för honom om kvällarna. Här ville jag stanna. För alltid. Om jag kunnat.

Varför har jag aldrig läst von Heidenstam?

Nyligen besökte vi Alsters Herrgård, där Gustaf Fröding bodde en kort tid av sitt liv. Hans bibliotek här är ett bokskåp, som jag länge står och beundrar. Guiden berättar med engagemang och inlevelse om hans liv. Om hans sjukdom, om hans diktande, och hon läser några väl valda dikter.

Varför har jag aldrig läst Fröding?

På Selma Lagerlöfs Mårbacka kommer vi också in i ett underbart vackert bibliotek, det rum där Selma Lagerlöf vistades en stor del av dagarna, med arbete, planering, avlöningar och en hel massa annat som hörde hennes dagliga liv. Men främst är det hennes böcker. Gamla vackra bokryggar, att beundra, njuta av att se. Selma Lagerlöf skrev för hand. Vartenda ord. Har man läst så

mycket som en enda bok av författaren så kan man föreställa sig vilket arbete det var. Att ändra. Flytta om. Skriva om. Före datorerna.

Här ville jag stanna. För alltid. Om jag kunnat.

Varför har jag aldrig läst Selma Lagerlöf, (åtminstone inte i vuxen ålder). Kollar i bokskåpet där vi har en massa gamla böcker, och vilken lycka, inte mindre än fem skinnband av Selma Lagerlöfs författarskap. Börjar med Körkarlen. Vill bara läsa. Tack regniga sommar.

Loulou Eriksson